

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. iiij. post Trinitatis. Textus euange. Lu. ca. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dnica. iiii. post Trini.

eam inueniat educatā de tenebris et pul
ueribus peccatorum.

Dnica. iiii. post Trinitatis.

Textus euange. Lu. ca. vi.

Estote misericordes: sicut et pater uester misericors est. Nolite iudicare: et non condemnabimini. Dimittite et dimittentur vobis. Date: et dabit vobis. Mensurā bonā et pferatā et coagitatā et superfluentē: dabūt in sinū uesterū. Eadē q̄ppe mensura q̄ mēsi fuerit: remetiet vobis. Dicebat autē illis et similitudinē. Nunquid potest cecus cecū ducere: nonne ambo in foueā cadūt? Nō est discipulus super magistrū. Perfectus autē oīs erit si sit sicut magister eius. Quid autē vides festucā in oculo fratris tui: trabē autē q̄ in oculo tuo est non p̄sideras? Aut quōd potes dicere fratri tuo. Frater sine eijcā festuam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabē nō vides: hypocrita eijce primū trabē de oculo tuo: et tūc p̄spicies vt educas festuam de oculo fratris tui.

Estote misericordes (2c.) Lu. vi. In p̄ncipiū euāgelio ch̄ris admonet omnes fideles et sp̄aliter p̄latos. Et p̄tinet tria puncta: q̄ sūt Lōis exhortatio/Exhortatio rōis/ et Sp̄ialis admonitio. Quātū ad p̄mū exhortat ch̄ris omnes ad dulcē misericordiaz: q̄ misericordie opa sūt d̄ p̄cepto: vt dicitur ē feria sc̄da post p̄mā d̄nicam q̄dragesime. Dicit ḡ (Estote misericordes) Est autē misericordia vt dicit script̄ Tho. j. par. q. xxi. r. ij. q. xxx. cordial

cōpassio seu tristitia d̄ aliena mis̄ia: q̄t possum? subuenire: p̄pellimur seu puo camur. Beda. Magnū p̄conū p̄terat. Reddit em̄ hec p̄r nos p̄formes deo et q̄si q̄dā s̄q̄ sublimis nature n̄ris imp̄d̄ m̄re aiab. Hec ille. In subdit̄ sic p̄r vt celest̄ misericors ē) Vbi notādū ē fm̄ s̄a. Tho. j. par. vbi s̄. q̄ in deo nō p̄r eē sp̄a essentia misericordie vt ē. s̄. passio appetit̄ sensitui: cū nō possit tristari vt pati: et p̄r nec cōpart̄: s̄ est i co misericordia mera/ p̄horice: sic et ira: in q̄ntū h̄z effectū misericordie: q̄ ē subuenire mis̄ero. Tūc em̄ ip̄e maxie effiē. Itē est in eo misericordia vt sonat actū volūtat̄ q̄ volum? subuenire mis̄ero: s̄ nō vt sonat actū sensualitatis: vt dicitur ē. Et hec pl̄ i deo q̄ i hoīe est: nec p̄r hō i h̄ et egr̄i. Vn̄ ly sic: n̄ eqli rate: s̄ similitudinē et imitatioēz q̄ndā imitaret. Subiūgit autē modos q̄b̄ p̄rio miseremur. s̄. nō iudicādo seu nō p̄denādo: et dimittēdo: et exhibēdo. Vbi ei misericordia exhibita p̄rio ē q̄dā bonū q̄ subleuat mis̄ia ei. Duplicit̄ autē exhibet bonū p̄rio. P̄rio. s̄. p̄sitiue dādo aliqd̄: puta e dynam̄ corp̄ale vt sp̄iale: et q̄ntū ad h̄ d̄i. dare et dabit vob. Sc̄do negatiue: q̄. s̄. cessat ab iferēdo malum. Carere em̄ malo ē q̄dā bonū. s̄. p̄hm̄ i li. Et h̄. et s̄i n̄ iferre malū ē b̄n̄ facere q̄ ē facere q̄ q̄s careat malo. Et h̄ est duplicit̄ P̄rio q̄ntū ad op̄: sic cū q̄s n̄ vert̄ net vinctū cū possit: aut nō vlc̄scit iniuriā: et q̄ntū ad h̄ d̄i. dimittite et dimittetur vobis. Et sc̄do q̄ntū ad cogitatioēz sp̄am: sic cum q̄s cessat male suspicari d̄ fratre cui suspicādo posar iferre d̄anuz gl̄iam et famā ei? ap̄ seip̄m denigrādo. Et q̄ntū ad h̄ d̄i. Nolite iudicare et nō r̄c. D̄ns ḡ assignat tres species mis̄ericordie exhibite p̄rio: ad q̄s oīs mis̄ericordia reducitur: fm̄ s̄. Tho. j. p̄r vbi sup̄. Dicit ḡ (Nolite iudicare) temere de occultis: vt de his q̄ bono et malo anio fieri possunt. Vbi aduertēdū ē q̄ duplex est iudiciū. Quoddā large dicitur: quod est omnis vera determinatio: eo modo quo dicere p̄sueuimus q̄ cecus de colore nō iudicat: et hoc licitum est: et de h̄ n̄ intendim̄. Altd̄ p̄o q̄d est iudiciū p̄

Tractatus II

pte et iusticie acrus: q. s. d. aliq iudica-
 mus: an bn vl male actum sit. Et h du-
 plex e. Unu. s. qd e de seipo qd vocat iu-
 dicitu discussiois: qd licitu e et laudabile
 d q etia si curam. Aliud qd e d alio: et
 duplex. s. licitu et illicitu. Licitu est du-
 plex. s. vtile. i. iudiciu suspiciosu sine as-
 sensu ronis ad obutadu et tolerabile: vt
 iudiciu defmiatōis d aptis malis. Illi-
 citu ar triplex e. s. vsurpatu: qd. s. fit ab
 eo q nō hz auctoritate: et pueru qd fit
 iusticiam. et temerariu: qd ex leuibz pec-
 dit signis interpretado intētionē siue iu-
 dicado d futuro statu hois: siue sentētē-
 ando d occulte. Et h hz tres grad. Pri-
 mus e cū qs ex leuibz signis dubitat de
 alicui⁹ bonitate. Scds cū firmiter iu-
 dicat et sentit d alicui⁹ malicia. Tertio
 est qn vltcri⁹ pcedit ad pdenandū ad pe-
 nā. Est q pctm mortale iudicare multz
 modis. Prio si iudex ex leuibz signis cō-
 dēner aliquē de pena norabili. Scdo si
 qs ex leuibz signis firmis credat aliquē
 peccare mortalit: vt accidit qn res e oc-
 culta vl i se idifferēs: qz fit iniuria prio:
 de q teneor bn sentire: secus si iudicare
 de ventali: qz iniuria non est norabilis.
 Tertio qn iudiciu e iniustu d re norabi-
 li. Quarto qn est vsurpatu. Licitu e ar
 iudiciu Prio qn iudex hz auctoritate et
 iudicat recte fm approbata p euidētiā
 testiū: aut ex suspitōe vtolēta. Si ar sit
 tm pbabilis licz iudicare purgatoez ca-
 nonicā. Scdo licitu est etia nō iudici iu-
 dicare. i. credere i manifest. Tertio qn
 habent pbabilis signa: h em nō est mor-
 tale. s. ex pbabilibz signis credere firmi-
 ter q aliqs aliqd mortale cōmiserit: fm
 Archiep. ij. par. ti. ij. c. vij. Et dicat h
 esse cauendū. Est aut pbabile qd videt
 omibz aut pluribz et maxie sapiētibz. Et
 his aut oibz aut pluribz aut pcpuis: vt
 prz ex. j. Topico. Vide de his sanctum
 Tho. ij. q. lx. Hic aut loqit dñs de iu-
 dicio remerario fm Amb. Nō iudicare
 nāqz isto mō e misereri. Sic em carere
 malo qd inesse potuit est qddā bonum:
 vt prz. ij. Phyf. ita non inferre malū cū
 qs possit: est facere bonū aliq modo: vt
 dicitur est. Horat⁹ g dñs ne sic iudicem⁹

maxime cū seueritate aliena discurtēdo
 Ebyf. Nec facile reperies quēqz neqz
 patrē familias/ neqz claustrale expertez
 erroris hui⁹. Sūt aut hec diabolice rē-
 tarionis insidie. Nā qui seuerē discute
 aliena: nūqz p ptoz reatuū merebit ves-
 ntam. Unō sequit⁹ (et nō iudicabitur)
 Sic em plus z misericors premit pecc-
 caroz timorē: sic seuer⁹ et dūrus adijctē
 crimintbz p ptoz. Hec ille. Greg. nisen-
 Nō g cum acrimonia pcpiteris in con-
 seruos sententiā. Hec ille. (nolite con-
 dēnare vt nō pdenabimini) Hic repetit
 idē fm pdictu Greg. Un hic est fmo de
 pdenatiōe metali temeraria: nō autē de
 iudiciali: qz male faceret iudex nō pdenā-
 do quē debet pdenare. Repetit ar bis
 ne qs credat esse leue pctm temerariuz
 iudiciu qd hoiem tangit in honore. Nō
 est aut existimādū qz qui pctm nō iudi-
 cat vel pdenat: tpe nō sit pdenād⁹ si ma-
 le faciat. s. iō sic dicit: qz q iudicat remera-
 rie: cū ipm suū iudiciū sit pctm p eo iu-
 dicabit⁹ z pdenabit⁹: qd nō eēt si nō iudicat
 ser. Vel h iō dicit: qz nō iudicare e misereri
 misericors aut misericōiam pseqt plus vel
 min⁹ fm sue misericōie qnitate (Dimittē-
 tite) iniurias vt nō inferat⁹ p eis mala
 q potestis (et dimittet vob) pctm vestz.
 Vel alia tra habz (et dimittentis). s. a
 pctō qd vos tenet in fultute: ad cui⁹ re-
 missiōez valet misericōia prio exhibita: et
 a diabolo: qd vos p pctm strauit et addi-
 xit fultuti: et a dō: qd vos alligauit pene
 etne ifernali: si nō estis pccati vel cpali
 purgatozū aut hui⁹ mudi ste stz qdē cō-
 triti: s. nō exhibuist⁹ satisfactiōez plenā
 (Date). s. elynas et bñficia fratribz ves-
 tris (et dabit vob). s. in pnti gra z pōla-
 tio a dō: et in futuro vita beata. Beda.
 Hic dimittere nos iniurias dñs et da-
 re bñficia lubet: vt et nobis pctā dimittē-
 tanz: et vita def eterna. Hec ille.
 Horat⁹ n dicit chris. Estote potētē
 sic p vester potēs est. vel sapiētēs vt di-
 uites: s. misericordes: qz appetit⁹ potētie
 hz deiectionē: iuxta illud ps. Deiecit⁹
 eos dñs eleuarēt. vt prz etia i Lucifero:
 qd aliq modo appetit⁹ potētā: id est suū
 ptozitate z pncipatū: et appetit⁹ sa-

Dñica. III. post Trini.

presente inflatōe. qz scia inflat. j. **Lxx.**
vii. Er diuitie obliuione: qz succederi-
bus p̄per̄ oblit̄ est interptis sui. **Gen.**
xl. **Sz** mia sp̄der̄ celest̄ regni possessi-
one. **Un̄** ch̄s in die iudicij v̄z **Harr.**
xxv. nō dicet. venite potētes. sz ve q̄ po-
teres est̄. **Ec̄.** v. nec venite sapientes:
sz ve q̄ sapientes est̄. in oculis v̄ris: v̄r̄ ibi
dē d̄r. nec venite diuites: sz ve vob̄ diui-
tibz q̄ habet̄ h̄ cōsolatōem v̄raz. **Dicer̄**
aut̄. Venite b̄ndicti p̄ris mei. i. misert̄
cordes. **Esurti** em̄ z **dedi.** **Ec̄.** vii. **Un̄** de-
v̄r nos induceret ad h̄c p̄teratē im̄p̄sit
cā oibz creaturis nob̄ manifest̄. i. sen s̄/
b̄l̄tibz. v̄n̄ **Job.** xii. **Int̄roga** ium̄ra. i. cō-
sidera: z doceb̄r̄ te. i. pietatē. volatilia
celi z idicab̄r̄ tibi. loq̄re tre er̄ r̄idebit
tibi: z narrab̄r̄ p̄sces mar̄. **Nota** p̄ri-
mo ium̄ra. h̄ em̄ p̄z in eleph̄tibz: qz si
v̄n̄ ceciderit: alij curr̄t ad subuētiōē
Et in eq̄bz. qz si v̄na morit̄: alie filiū sul-
cipiūt ad nutr̄iēdū. **Et** in leonibz: quia
parc̄t pueris z infant̄ aialibz: nisi ma-
gna fame v̄rgeant̄. **Nota** sc̄do in volati-
libz celi. v̄r p̄z in alconijs q̄ fm̄ **Amb.** in
bera. p̄ntes suos senes collocat̄ in nido/
ac nutr̄iūt. **Et** in aq̄la q̄ sola p̄dam non
comedit̄: sz p̄tē seq̄ntibz se aut̄bz dimit-
tit. **Et** in cobar: q̄ auis sic d̄r arabice. et
filiū aq̄le ab ea reiectū (eijct̄ em̄ v̄nuz
e nido q̄n tres habuerit̄ p̄f̄ laborē pa-
scendi) nutr̄iēdū suscipit. **Nota** t̄tio ter-
rā. **Amb.** **Noli** eē d̄ctior̄ in sensib̄l̄ ele-
m̄ro qd̄ fruct̄ q̄s affer̄ nō suis v̄sibz v̄e
dicat̄: sed tuis ministrat̄ obsequijs. **Tu**
p̄o solus fruct̄ illi inuadis z tibi cōclu-
dis. **Et** idē est de alijs corp̄ibz simplici-
bus maxie celo. **Nota** v̄ltimo p̄sces. v̄r
p̄z in delph̄inis: q̄ hoies mortuos defe-
runt ad litus. **Et** in conchis q̄ cū sp̄ sint
clausē: qd̄ā p̄sē eis defer̄t alimētū: qd̄
eis ad suā p̄sentā apr̄tis isert̄ z recedit̄.
Quantū ad sc̄dm̄ tangit̄ rō q̄re debe-
mus p̄mo misert̄: p̄cipue q̄tū ad da-
re b̄nficia: z nō it̄rogare actualit̄ mala:
qz. i. mia ap̄d deū magnā obr̄tinet̄ remu-
nerationē. **P̄o** q̄ sc̄dū est q̄ sup̄ dñs
est bonat̄ ad remittendū iniurias ini-
m̄ta: z v̄andū el̄ynas paup̄ibz. **It̄** q̄
d̄r nob̄ retribuere in q̄tū sc̄ causa q̄ nob̄

fiat retributio or̄atio p̄ nob̄. vel qz eozū
merit̄ nob̄ retribuit̄: qz sc̄ cā sine q̄ nō.
sic liḡ sc̄ cā q̄ ignis p̄burat. **Retribuit̄**
aut̄ nob̄ multiplicia bona p̄ talibz op̄ibz.
Die ḡ. **(V̄sura** bonā) q̄ ad bona for-
tune (z coagitatā). i. cōcussam v̄r plus
captat̄: q̄ ad bona nature: puta sanitatē
z h̄mōi (z cōfertā). i. nō rasillem: sed cu-
mularā: q̄ ad bona gr̄e (z sup̄fluentē)
. i. magnifice cumularā: q̄ ad bona gl̄ie.
(dabit̄) paupes z inimici (in sinū ve-
strū) tanq̄ retribuētes p̄ eo qd̄ exhibuit̄
istis eis. **Et** p̄ hec dia sc̄at̄ q̄ p̄ dicit̄ op̄i-
bus dñs retribuet̄ nob̄ in b̄ritudine ali-
qd̄ digni: q̄ fuerit̄ ip̄a n̄ra opa ex se. sic
m̄sura cōferta aliqd̄ p̄ est q̄ bona. i.
legitima t̄m̄. **Beda.** Sic si farinaz sine
p̄citate m̄surare velles/ z cōferres/ et
coagitarēs/ z sup̄funderes abūde. sic
dñs m̄surā magnā z sup̄fluentē dabit̄.
i. sinū v̄r̄: hec ille. **Et** p̄ sinū it̄ellige it̄el-
lectū: i. q̄ suscipiet̄ subiectus felicitas:
cū sit v̄sio. z volūtate: in q̄ suscipiet̄ ip̄a
solatio im̄ela p̄sequēs v̄sionē z ip̄am
cēntā aiē: in q̄ suscipiet̄ essentia gr̄e cō-
sūmare: que gr̄a causabit̄ in m̄te lumē
gl̄ie qd̄ facit̄ videre. z in volūtate chari-
tatez que facit̄ amare/ delectari z frui.
(Eadē q̄ppe m̄sura q̄ m̄si fuerit̄) in
b̄n̄ opando vel peccādo. vt ait̄ **Be.** (re-
meriet̄ vob̄) p̄m̄tū aut̄ pena. **Theo.** **In-**
t̄rogabit̄ aut̄ aliq̄s fortassis subtilius
Si em̄ sup̄fluent̄ reddidit̄. quō eadē est
m̄sura: **Ad** qd̄ dicit̄ qd̄ nō dixit̄: in
tanta m̄sura remeriet̄ vob̄: sed in eadē
Qui em̄ b̄n̄ fecerit̄: b̄n̄ fiet̄ ei. qd̄ est re-
merit̄ eadē m̄sura. **Sz** sup̄fluentes
m̄surā d̄r. qz millies bene fiet̄ ei. **Sic**
est z in iudicādo. **Qui** em̄ iudicat̄: z de
indē iudicat̄ accipit̄ eandē m̄surā. **Se-**
cū d̄r p̄o qd̄ ad plus d̄iudicat̄: qz sibi si-
milē iudicauit̄: fm̄ h̄ sup̄fluent̄ est men-
sura. **Hec** ille. **P̄o** dicit̄ etiā q̄ est eadēz
m̄sura: nō fm̄ q̄t̄atē: sed fm̄ p̄portio-
nem. qz maior̄ merito maior̄ reddet̄ p̄e-
miū: z minor̄ min̄. z sic de p̄o z pena.
Et fm̄ q̄ d̄sc̄ se habuit̄ in operando: se
habebit̄ etiā p̄portioabil̄ in recipiēdo.
z hec videt̄ esse in̄recto **Theo.** **Sz** nota
q̄ essentiale p̄m̄tū p̄portionabit̄ merit̄

Agit bonis nō fm se Inq̄rū opa sūt:
qz nō merēt illō p̄mū: sed fm eoz radī
cem qua sūt merita. i. charitatē z grām
Sed pena p̄portōabilī demerēt fm se.
qz licz opus nīm fm se nō merēt p̄mūz
illud: tñ merēt penā. Et hoc loq̄ndo de
pena sensus. Pena em̄ damni cū sit p̄i
uatio vissionis vel cōmēsurat vissionē q̄
debebat. z p̄nter grē qua q̄s meruerat
vissionem.

Horat̄ sciendū est q̄ ad opa p̄tera
tis triplīcī p̄mō inducimur. sed c̄b̄us
tangit maximū q̄si arguens a fortiori.
Primū est tyale: q̄ ad multiplicatōem
tempalitū. Prouer. iij. Honora deū de
tua suba. zc. Cū frēs cuiusdā monaste
rii cuidā sc̄ro p̄i. vt legit̄ in vitis parz/
q̄relā faceret: q̄ monasteriū olīm abun
dans esset tenuerit: dixit. In hoc monaste
rio cōsueuerit esse duo frēs socij. i. dare:
z dabit. z vos expulsi. frēm dare. z fra
ter dabit̄ ind̄ct̄us abcessit. Sc̄dm̄ est
sp̄uale q̄d cōsistit in peccōz remissione.
Ecc̄l. ij. El̄yna paup̄s nō erit in ob
liuioe. z sic in sereno glacies soluet̄ p̄cā
tua. Sc̄do in grē collatōe. ij. Loy. ix.
Qui seminat in b̄ndictōibz de b̄ndi
ctōibz z meret̄ s̄ grām in p̄sentī z glo
riā in futuro. Tertio in grē p̄seruatōe.
Ecc̄l. xxix. El̄yna grām hominis q̄si pu
pillā cōseruabit. Tertū est celestiale:
q̄d h̄ tangit: cū dicit̄. Desura bonā zc.
Quidā em̄ dant paup̄ibz p̄re sup̄fluoz.
Quidā p̄o oia sup̄flua. de q̄bz Lu. xij.
Qui hz duas tunicas zc. Quidā dant
p̄rem̄ m̄atoze. vt Martin⁹: q̄ dedit me
diam necessariā chlamydē. Quidā p̄o
oia necessariā. i. ad decētā. de q̄bz Mar.
ix. Ecce nos reliq̄. oia zc. Primi habēt
mēsurā bonā/ nisi durt fuerit in necessi
tate extrema vel vigēte. Sc̄di cōfertā.
Tertij coagitatā. Quartij sup̄effluen
tem: qz fm q̄ mēsurāt in dādo: ds̄ mēsu
rat in retribuēdo. Quantū ad tertū
sciendū est q̄ ds̄ vult maḡ reddere cām
grē debem⁹ misericōdīam exhibere primo
gr̄u ad p̄mā misericōdīe sp̄em. Sz qz plati
z sup̄iores p̄cipue habēt frequēter ma
iores occasiones iudicādī q̄ alij: siue qz
p̄ta vident e sc̄iūt. siue qz vidēt natura

lis inclinatōis rectoris suspicari de ma
lis ad obutandū. Ideo ponit̄ specialis
monitio platorz z oim̄ q̄ h̄nt alios d̄rī
gere z iudicare: cū dicit̄. (Dicebat autē
illis). i. apl̄s. q̄ vt d̄r̄ L̄r̄ll. fururi erāt
mūdi doctores (z s̄l̄rudinē) q̄ melius
intelligerēt quō de alijs iudicaret: z vt
eos induceret specialit̄ p̄ alijs ad remit
tēdas iniurias: z el̄ynas dandas: q̄ duo
pot̄issime ad sup̄iores p̄nter. (Rungd
p̄t̄ ccc. ce. vu.) q. d. Hoc sine suo picu
lo facere nō p̄t̄. Si em̄ vt d̄r̄ L̄b̄y. pe
riculosum est ceco cecū h̄c ducē. multo
p̄iculosi⁹ est cecū velle esse ducem ceci.
(Hōne am. in fo. ca.) q. d. sic. nisi forte
raro z in paucioribz. Ita autē s̄l̄rudō
adaptat̄ ad p̄missā q̄druplīcītē. P̄tio s̄z
L̄r̄ll. adaptat̄ platis q̄ ad p̄ures p̄fici
entes intellectū: pura sapiam z pruden
tiā. Non em̄ sufficit̄ eis el̄ynam dare: z
iurias remittere: sed opz eos ducēs el̄
se: z alios ad hoc inducere. Nō ḡ debēt
esse ceci: qz nō possent alios docere que
nesciūt. Un̄ subdit̄. (Non est disc̄p̄l̄ sup
maḡ). i. doctior maḡ. Est autē scien
dū q̄ ois hō est disc̄p̄l̄s dei docētis in
ter⁹ infundēdo lumē nature intellect⁹:
z p̄forādō illō: z docētis experit⁹ p̄ sensi
biles creaturas. Disc̄ip̄lus ḡ alij⁹ ho
minis si plus capiat q̄ su⁹ maḡ. h̄ non
cōpetit̄ ei inq̄rū disc̄ip̄lus ei⁹ est. sed in
q̄ruz disc̄ip̄lus dei est. z tūc efficit̄ acru
vel potētia maḡ sui maḡi. Ultima er
go p̄fectio ad quā p̄t̄ venire disc̄ip̄lus
hois vt sic. est vt sc̄iat q̄ sc̄it suus maḡ.
quia ista sola potest ab eo p̄cipere. z q̄
primū sic p̄cipit̄ desinit̄ esse disc̄ip̄lus.
z fit cōmaḡister respectu aliorz. Ideo
subdit̄. (Perfectus autē om̄s erit d̄s
sc̄ip̄lus) sc̄z vt sic: (si sit sicut maḡister
etus). i. si nouit̄ ea z eo modo que z q̄
modo nouit̄ suus maḡister. Sc̄do ada
ptat̄ fm Theo. quo ad om̄es vt non iud
dicent. p̄cipue cū sunt in s̄l̄l̄ vicio. z spe
cialiter quo ad platos q̄rū sp̄aliter est
iudicare. At ergo. Si tu aliū iudicas
z t̄pe in eisdez peccas: nōne assilatis cecū
co cecū ducēt̄. Quō em̄ ille a te ducet̄
ad bonū: cū z tu peccas: Nō est disc̄ip̄
lus supra maḡistrum. Si tu peccas qui

Dnica. iiii. post Trini.

te magis et ductore puras: ubi erit q̄ a te
disciplinat et ducitur: Hec ille. Tertio
adaprat fm̄ eūde q̄ ad dare elynaz: et in
tura dimitredā: vt. s. aliq̄ inferere intus/
rias n̄ pdam? oculū p̄ imparitā. vt ali
q̄ petere elynam. nō pdam? p̄ auariciā:
alioqn̄ nō poterim? vicia eoz curare cū
nra mēs sit viciata. Et subdit. Nō ē dī/
scipul? et q̄si diceret. Si chris magi nō
fuit viciat: s; pari. q̄re viciat vīs tu q̄ dī
scipul? es: Est ip̄e voluit largiri: tua p̄
fectio erit: si et tu talis fueris vt ille fuit.
Quarto s; Aug. adaprat ad mēsurā d̄
q̄ fmo p̄cesserat. Bit ei: vt id̄ subūxit: n̄
p̄t cec? cecū ducere: vt nō speraret a le/
uis accepturos mēsurā illā d̄ q̄ dicit.
Dabit i sinū vīm. q̄. s. decimas dabit
eis: q̄s cecol dicit: q̄ euāgelū n̄ teneret
vt illā remūeratiōe p̄ discipulos dñi po
ri? plebs incipit iā sp̄are. Quos imita
tores suos volēs ondere: addidit. Nō ē
discipul? sup̄ mgm̄. Hec ille. Inducit
aut rursus dñs altā s̄ licitudinē s̄ iudiciā/
res temere: siue sint prelati: siue alij: q̄n̄
ip̄i gustorib; sūt crimib; ireritū: cū dic.
(Quid at). i. q̄re (vidēs) i. videre cona
ris (festucā). i. leue pctm̄ p̄pariōe ad ma
lus. Scidū p̄o q̄ viciata cōpant festu/
ce. P̄o fm̄ glo. q̄ oculū mēs p̄turbāt.
s; nō oppm̄ vt mortle. Scdo p̄t sui
leuitatē. vñ viciata dicit modica. Eccl̄.
ix. Qui spernit modica paulatim deci
det. Tertio p̄t sui mltitudinē. vñ et dī
eunt arena. Aug. Ultraq̄ grādia: vide
ne obruar; arena. Doctalia p̄o p̄t op
positas rōnes dicunt trabes (in oculo). i.
in volūtare (fratris tui) quē temere iudi
cas (trabē aut). i. malus pctm̄ (q̄ in oculo
tuo est nō p̄sideras) Hec em̄ magna est
stulticia. Si em̄ tibi displicet pctm̄: d; z
tibi magis displicere malus q̄ mīn? et
tū magis q̄ allenū (Aut quō potes)
sine p̄fusiōe et rubore (dicere fratris tuo.
Frater sine eijctā festucā de oculo tuo:
et ip̄e in oculo tuo trabem nō vides). i.
nō videre fingit. Tales fm̄ Thro. sūt
hypocrite q̄ cōit̄ rephendūt aliena pec
cata vt sūt viciat. Vñ sequit. (Hy
pocrita erue p̄mū trabē de oculo tuo: et
tū. p̄p̄ticia) sine p̄fusiōe p̄p̄ticia (vt

educas festucā de oculo fratris tui) Ba
sili? Vides reuera icognitio sup̄ p̄i? s;
uissimū oim. Hec em̄ solū ocul? exteri
ora vides sup̄ se vīsu nō vris: s; et ip̄e no
ster intellectu? cū alienū velociter comē
ctat peccatū: lentus est erga p̄p̄torum
p̄ceptionē defectuū. Hec ille.

Doct̄ in hac pre chris ondit P̄o
quales debeāt esse prelati. q̄ debet ocu
los habere. P̄o q̄ nota q̄ in celo oēs sūt
videres: et null? indiget instructore. Die
re. xxxj. Nō docebit vltra vir primū su
um. In inferno aut oēs sūt ceci. Ideoz
cecidērūt i foucā. i. penaz abyssū. Esa.
xxij. Formido fouea et laque? sup̄ te q̄
habitator es terre. s. infernalis. In p̄nt
aut q̄dā sunt ceci. s. subdit et illiterari:
et quidā videntes. i. plari q̄ debent duos
oculos splēdēres habere. i. vītam et do/
ct̄inā. Sed si ip̄i sint ceci: ambo in fo/
ueam cadūt. Et pet? est ceco duct a celo
co q̄ carere ductore: q̄ si carer eo: tētat
viam baculo. s. nature instinctu. Reg.
Lū pastor p̄ abrupta gradit: necesse est
vt ad p̄cipitum grex sequat. Hora. ij.
Reg. v. quō Jebusel posuerūt cecos et
claudos sup̄ mu; hierlm̄: i. versū Da
uid dices. Nisi abstuler; cecos et clau
dos: nō ingredieris buc. Id ē: nisi aufe
rant plari i grātes et viciosi q̄ sūt p̄stituti
i culmic: nō p̄t chris dominari in eccl̄ia.
Et scdo q̄les debeāt esse subdit: q̄ de/
bent esse prelati reuerētes et obediē/
tes: quod notat: cum dicit. Non est dī
scipulus sup̄ magistru. Et h̄ etiā si pla/
ri sunt mali: quod Chry. sup̄ Bar. ostē
dit dices. Hodies ab initio creati sūt p̄
pter se postea autē sacerdotes ordinari
p̄pter re: ergo natura ip̄oz est: ordina/
tio aut eoz nostra. Si bene vixerint eo
rū est lux: si bene docuerint nostz. Ac
cipite ergo quod vestrū est. Frequēt d̄
homine malo p̄cedit doctrina bōa. Ec
ce enim vills terra p̄ctosum aurū pdu
ct. Nunquid p̄pter terram vilem p̄ctoz
sum aurum contemnit? Sed aurū elij
gitur et terra relinquitur. Nam et ap̄to
herbe necessitate nō sunt: sed flores her
barum. Flores autem colligunt et her
bas relinquunt.